

31984D0132

10.3.1984

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 68/36

SKLEP SVETA
z dne 1. marca 1984
o sklenitvi Protokola o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja
(84/132/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ker programi varstva okolja Evropskih skupnosti ⁽²⁾ poudarjajo potrebo po varstvu in čiščenju morja, da bi še naprej imelo svoj delež pri ohranitvi in razvoju vrst in ohranjalo življenjsko pomembno ekološko ravnotežje;

ker drugi program varstva okolja Evropskih skupnosti poudarja nujno potrebo po mednarodnih rešitvah problema razvoja in ekološkega upravljanja obalnih območij;

ker se tretji program varstva okolja Evropskih skupnosti ⁽³⁾, čigar glavna načela so Svet in predstavniki vlad držav članic odobrili

7. februarja 1983, nanaša predvsem na potrebo po racionalni politiki varstva naravnih virov in gospodarjenja z njimi;

ker je eden od ciljev drugega programa varstva okolja Evropskih skupnosti sodelovanje z državami v razvoju in zlasti s sredozemskimi partnericami Skupnosti z namenom varstva okolja;

ker člen 4 Konvencije o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaženjem, ki jo je Skupnost odobrila s Sklepom 77/585/EGS ⁽⁴⁾, pooblašča pogodbenice, da sprejmejo dodatne protokole, ki predpisujejo ukrepe, postopke in standarde za izvajanje navedene konvencije; ker so v skladu s tem členom sredozemske države, zastopane na konferenci pooblaščenec, ki je bila 2. in 3. aprila 1982 v Ženevi, podpisale Protokol o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja;

ker je Skupnost s Sklepom 75/585/EGS odobrila tudi Protokol o preprečevanju onesnaženja Sredozemskega morja zaradi odmetavanja z ladij in zrakoplovov, ter s Sklepom 81/420/EGS ⁽⁵⁾ Protokol o sodelovanju v boju zoper onesnaževanje Sredozemskega morja z nafto in drugimi škodljivimi snovmi v primerih nezgode ter s Sklepom 83/101/EGS ⁽⁶⁾ Protokol o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem s kopnega;

⁽¹⁾ UL C 322, 28.11.1983, str. 278.

⁽²⁾ UL C 112, 20.12.1973, str. 1 in
UL C 139, 13.6.1977, str. 1.

⁽³⁾ UL C 46, 17.2.1983, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 240, 19.9.1977, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 162, 19.6.1981, str. 4.

⁽⁶⁾ UL L 67, 12.3.1983, str. 1.

ker Protokol o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja predvideva morebitno sprejetje ukrepov glede trgovine, uvoza in izvoza živali in rastlin, zavarovanih s protokolom, in bi zato lahko vplival na skupno trgovinsko politiko in prost pretok blaga med državami članicami;

ker bi nekatere določbe navedenega protokola lahko vplivale na Direktivo Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju zaradi odvajanja nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ⁽¹⁾, na Direktivo Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic ⁽²⁾, na Direktivo Sveta 79/923/EGS z dne 30. oktobra 1979 o zahtevah glede kakovosti voda, primernih za lupinarje ⁽³⁾ in Uredbo Sveta (EGS) št. 348/81 z dne 20. januarja 1981 o skupnih pravilih za uvoz kitov ali proizvodov iz kitov in delfinov ⁽⁴⁾;

ker navedeni protokol določa zaščito skupnih naravnih virov regije, ohranitev raznolikosti domorodnih vrst in varstvo nekaterih naravnih habitatov z ustanovitvijo številnih posebej zavarovanih območij;

ker ima večina podpisnic Konvencije o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaženjem in priloženih protokolov v okviru celotnega pristopa Skupnosti k Sredozemlju poseben odnos s Skupnostjo, predvsem glede sodelovanja; ker Protokol o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja določa natančna pravila za takšno sodelovanje v sektorjih, ki jih pokriva;

ker je Skupnost podpisala navedeni protokol 30. marca 1983;

ker bo Skupnost sodelovala pri izvajanju navedenega protokola z izvrševanjem svojih pristojnosti, kot izhajajo iz obstoječih skupnih pravil, kot tudi tistih, pridobljenih na podlagi prihodnjih aktov, ki jih bo sprejel Svet, ter z uporabo rezultatov aktivnosti Skupnosti (raziskave – izmenjave informacij) na zadevnih področjih;

ker se zdi nujno, da naj Skupnost odobri navedeni protokol, da med delovanjem skupnega trga doseže enega od ciljev, ki jih je Skupnost določila na področju varstva okolja in kakovosti življenja; ker se je treba, glede na to, da Pogodba ne predvideva posebnih pooblastil za ukrepanje, ki je potrebno za sprejetje tega sklepa, sklicevati na člen 235 Pogodbe,

SKLENIL NASLEDNJE:

Člen 1

Protokol o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja se s tem odobri v imenu Evropske gospodarske skupnosti.

Besedilo protokola se priloži temu sklepu.

Člen 2

Predsednik Sveta deponira listine, kot je predvideno v členu 18 Protokola, navedenega v členu 1.

V Bruslju, 1. marca 1984

Za Svet

Predsednik

H. BOUCHARDEAU

⁽¹⁾ UL L 129, 18.5.1973, str. 23.

⁽²⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

⁽³⁾ UL L 281, 10.11.1979, str. 47.

⁽⁴⁾ UL L 39, 12.2.1981, str. 1.

PROTOKOL
o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja

POGODBENICE TEGA PROTOKOLA,

KOT POGODBENICE KONVENCIJE o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem, sprejete 16. februarja 1976 v Barceloni,

ZAVEDAJOČ SE nevarnosti, ki grozi okolju celotnega območja Sredozemskega morja zaradi naraščajočih človekovih dejavnosti v regiji,

OB UPOŠTEVANJU posebnih hidrografskih in ekoloških značilnosti območja Sredozemskega morja,

OB POUČENJU pomembnosti varstva in, če je to primerno, izboljšanja stanja naravnih virov in naravnih območij Sredozemskega morja, kot tudi kulturne dediščine v regiji, med drugim z ustanavljanjem posebej zavarovanih območij, vključno z morskimi območji in njihovim okoljem,

V ŽELJI, da se vzpostavi tesno medsebojno sodelovanje, da se doseže ta cilj,

SO SE DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Pogodbene stranke tega protokola (v nadaljevanju „pogodbenice“) sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi zavarovale tista morska območja, ki so pomembna za varovanje naravnih virov in naravnih območij Sredozemskega morja, kot tudi varovanje njihovih kulturne dediščine v regiji.

2. Ta protokol v ničemer ne posega v kodifikacijo in razvoj pomorskega prava Konference Združenih narodov o pomorskem pravu, sklicane v skladu z resolucijo 2750 C (XXV) Generalne skupščine Združenih narodov, niti v sedanje ali prihodnje zahteve in pravna stališča katere koli države glede pomorskega prava, narave in obsega obalne pristojnosti in jurisdikcije države zastave.

Člen 2

Za namen razglasitve posebej zavarovanih območij (v nadaljnjem besedilu „zavarovana območja“) je območje, za katero velja ta protokol, Sredozemsko morje, kot je opredeljeno v členu 1 Konvencije o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaženjem (v nadaljnjem besedilu „Konvencija“); pri tem se razume, za namen tega protokola, da je območje omejeno na teritorialno morje pogodbenic in lahko vključuje vode na kopenski strani temeljne črte, od katere se meri širina teritorialnega morja, in v primeru vodotokov sega do meje sladke vode. Lahko vključuje tudi močvirja ali obalna območja, ki jih določi vsaka pogodbenica.

Člen 3

1. Pogodbenice, kolikor je mogoče, ustanovijo zavarovana območja in si prizadevajo za sprejem potrebnih ukrepov, da se ta območja zavarujejo in, če je to primerno, čimprej obnovijo.

2. Taka območja se ustanovijo, da se zavarujejo predvsem:

- (a) — območja biološke in ekološke vrednosti,
 - genska raznolikost vrst kot tudi zadovoljiva populacijska raven ter njihova območja za razmnoževanje in habitate,
 - reprezentativne vrste ekosistemov kot tudi ekološki procesi;
- (b) mesta izjemne pomembnosti zaradi njihovega znanstvenega, estetskega, zgodovinskega, arheološkega, kulturnega ali izobraževalnega pomena.

Člen 4

Na svojem prvem zasedanju pogodbenice tega protokola oblikujejo in sprejmejo, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi mednarodnimi organizacijami, skupne smernice in, če je potrebno, standarde ali merila, ki obravnavajo predvsem:

- (a) izbiro zavarovanih območij;
- (b) ustanovitev zavarovanih območij;
- (c) upravljanje zavarovanih območij;
- (d) posredovanje informacij o zavarovanih območjih.

Člen 5

Pogodbenice lahko okrepijo varovanje zavarovanega območja tako, da na območju, kjer velja ta protokol, vzpostavijo eno ali več varovalnih območij, kjer dejavnosti niso tako strogo omejene, medtem ko ostajajo združljiva z nameni zavarovanega območja.

Člen 6

1. Če pogodbenica želi ustanoviti zavarovano območje, sosednje obmejnemu območju ali mejam območja, ki je pod nacionalno jurisdikcijo druge pogodbenice, si pristojne oblasti obeh pogodbenic prizadevajo za medsebojno posvetovanje, da bi se sporazumele o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, ter, med drugim, proučijo možnost, da druga pogodbenica ustanovi ustrezno zavarovano območje ali da sprejme kateri koli ustrezen ukrep.

2. Če pogodbenica namerava ustanoviti zavarovano območje, sosednje obmejnemu območju ali mejam območja, ki je pod nacionalno jurisdikcijo države, ki ni pogodbenica tega protokola, si pogodbenica prizadeva za sodelovanje s pristojnimi oblastmi tiste države, da bi organizirali posvetovanja, navedena v odstavku 1.

3. Če sosednje zavarovano območje ustanovita dve pogodbenici ali ena pogodbenica in država, ki ni pogodbenica tega protokola, se lahko s posebnimi sporazumi predvidi, kako lahko pride do posvetovanja ali sodelovanja, predvidenega v odstavkih 1 in 2.

4. Če namerava država, ki ni pogodbenica tega protokola, ustanoviti zavarovano območje, sosednje obmejnemu območju ali mejam območja pod nacionalno jurisdikcijo pogodbenice tega protokola, si slednja prizadeva za sodelovanje skupaj z državo, da bi organizirali posvetovanja in po možnosti sklenili poseben sporazum, kot je navedeno v odstavku 3.

Člen 7

Ob upoštevanju zastavljenih ciljev in ob upoštevanju značilnosti vsakega zavarovanega območja, pogodbenice v skladu s pravili mednarodnega prava postopoma sprejmejo zahtevane ukrepe, ki lahko vključujejo:

- (a) organizacijo sistema načrtovanja in upravljanja;
- (b) prepoved odmetavanja ali odvajanja odpadkov ali drugih snovi, ki bi utegnili škodovati zavarovanemu območju;
- (c) ureditev s predpisi prehoda ladij in vsakega ustavljanja ali zasidranja;
- (d) ureditev s predpisi ribolova, lova ter odvzema živali in nabiranja rastlin;
- (e) prepoved uničevanja življenja rastlin ali živali ter prepoved naselitve eksotičnih vrst;
- (f) ureditev s predpisi katerega koli dejanja, ki bi utegnilo škodovati ali vznemiriti rastlinstvo in živalstvo, vključno z naselitvijo domorodnih živalskih ali botaničnih vrst;

- (g) ureditev s predpisi katere koli dejavnosti, ki vključuje raziskovanje ali izkoriščanje morskega dna ali njegovega podtalja ali spremembo profila morskega dna;
- (h) ureditev s predpisi katere koli dejavnosti, ki vključuje spremembo profila tal ali izkoriščanje podtalja celinskega dela morskega zavarovanega območja;
- (i) ureditev s predpisi katere koli arheološke dejavnosti in odstranitve katerega koli objekta, ki se lahko šteje za arheološki objekt;
- (j) ureditev s predpisi trgovine z živalmi, deli živali, rastlinami, deli rastlin in arheološkimi predmeti, ki izvirajo iz zavarovanih območij in so predmet varstvenih ukrepov, ter njihov uvoz in izvoz;
- (k) kateri koli ukrep, katerega cilj je varovanje ekoloških in bioloških procesov v zavarovanih območjih.

Člen 8

1. Pogodbenice na primeren način objavijo ustanovitev zavarovanih območij kot tudi drugih območij, opredeljenih v členu 5, ter oznake in predpise, ki se uporabljajo zanje.

2. Informacije, navedene v odstavku 1, se sporočijo Organizaciji, določeni v členu 13 Konvencije (v nadaljnjem besedilu „Organizacija“), ki pripravi in redno vodi imenik zavarovanih območij na območju, kjer velja ta protokol. Pogodbenice dajejo Organizaciji vse v ta namen potrebne informacije.

Člen 9

1. Pogodbenice, ob spodbujanju varstvenih ukrepov, upoštevajo tradicionalne dejavnosti svojega lokalnega prebivalstva. Nobena izjema, ki je dovoljena za ta namen, ne bo, kolikor je le mogoče, takšna, da bi:

- (a) ogrozila ohranitve ekosistemov, zavarovanih v smislu tega protokola, ali biološke procese, ki prispevajo k ohranjanju teh ekosistemov;
- (b) povzročila izumrtje ali kakršno koli pomembno zmanjšanje števila osebkov, ki sestavljajo vrste ali živalske in rastlinske populacije v okviru zavarovanih ekosistemov, ali katerih koli ekološko povezanih vrst ali populacij, zlasti selitvenih in redkih, ogroženih ali endemičnih vrst.

2. Pogodbenice, ki odobrijo izjeme pri varstvenih ukrepih ali ki dosledno ne uporabljajo takih ukrepov, o tem ustrezno obvestijo Organizacijo.

Člen 10

Pogodbenice spodbujajo in razvijajo znanstveno in tehnično raziskovanje o svojih zavarovanih območjih ter o ekosistemi in arheološki dediščini teh območij.

Člen 11

Pogodbenice si prizadevajo obvestiti javnost na najširši možni način o pomembnosti in interesu zavarovanih območij in o znanstvenih dognanjih, ki jih lahko prinesejo tako z vidika ohranjanja narave kot arheologije. Take informacije morajo biti ustrezno vključene v izobraževalne programe o okolju in zgodovini. Pogodbenice si prav tako prizadevajo spodbujati javnost in njihove naravovarstvene organizacije, da sodelujejo pri ustreznih ukrepih, ki so nujni za varstvo zadevnih območij.

Člen 12

V okviru možnosti pogodbenice izdelajo program sodelovanja za uskladitev ustanavljanja, načrtovanja, upravljanja in ohranjanja zavarovanih območij, da bi ustvarili omrežje zavarovanih območij v sredozemski regiji ob popolnem upoštevanju obstoječih omrežij, zlasti omrežij biosfernih rezervatov Unesca. Redno si izmenjujejo informacije o značilnostih zavarovanih območij, pridobljenih izkušnjah in težavah, s katerimi se srečujejo.

Člen 13

Pogodbenice si v skladu s postopki, določenimi v členu 14, izmenjujejo znanstvene in tehnične podatke o trenutnih ali načrtovanih raziskavah in pričakovanih rezultatih. V čim večjem možnem obsegu med sabo usklajujejo svoje raziskave. Nadalje si prizadevajo, da skupaj določijo ali standardizirajo znanstvene metode, ki naj se uporabljajo pri izbiri, upravljanju in spremljanju zavarovanih območij.

Člen 14

1. Pri uporabi načel o sodelovanju, določenih v členih 12 in 13, pogodbenice Organizaciji pošiljajo:

- (a) primerljive informacije o spremljanju biološkega razvoja sredozemskega okolja;
- (b) poročila, publikacije in informacije znanstvene, upravne in pravne narave, še zlasti:
 - o ukrepih, ki so jih pogodbenice sprejele skladno s tem protokolom za varovanje zavarovanih območij,
 - o vrstah, ki so prisotne na zavarovanih območjih,
 - o katerih koli grožnjah območjem, predvsem tistih, ki izvirajo iz virov onesnaževanja izven njihovega nadzora.

2. Pogodbenice imenujejo osebe, ki so odgovorne za zavarovana območja. Te osebe se srečujejo vsaj enkrat na dve leti, da obravnavajo zadeve skupnega interesa in zlasti, da predlagajo priporočila o znanstvenih, upravnih in pravnih informacijah kot tudi o standardizaciji in obdelavi podatkov.

Člen 15

1. Pogodbenice, neposredno ali ob pomoči pristojnih regionalnih ali drugih mednarodnih organizacij ali dvostransko, sodelujejo na začetku veljavnosti tega protokola pri oblikovanju in izvajanju programov medsebojne pomoči in pomoči tistim državam v razvoju, ki zanjo zaprosijo pri izbiranju, ustanavljanju in upravljanju zavarovanih območij.

2. Programi, predvideni v odstavku 1, se morajo nanašati predvsem na usposabljanje znanstvenega in tehničnega osebja, znanstveno raziskovanje ter na nabavo, uporabo in proizvodnjo ustrezne opreme pod ugodnimi pogoji, o katerih se sporazumejejo zadevne pogodbenice.

Člen 16

O spremembah v razmejitvi ali pravnem statusu zavarovanega območja ali ukinitvi celotnega ali dela takšnega območja se ne sme odločati, razen po podobnem postopku, kakršen je bil za njegovo ustanovitev.

Člen 17

1. Redna zasedanja pogodbenic tega protokola potekajo v povezavi z rednimi zasedanji pogodbenic Konvencije, ki se sklicujejo na podlagi člena 14 Konvencije. Skladno z navedenim členom imajo pogodbenice lahko tudi izredna zasedanja.

2. Naloga zasedanj pogodbenic tega protokola je predvsem:

- (a) spremljati izvajanje tega protokola;
- (b) presoјati učinkovitost sprejetih ukrepov, predvsem ob upoštevanju območja, za katerega velja Protokol, in proučevati potrebe po drugih ukrepih, zlasti v obliki prilog, ali, če je nujno, za predvidevanje sprememb v tem območju v skladu z določbami člena 16 Konvencije;
- (c) sprejeti, pregledati in spremeniti, če je potrebno, katero koli prilogo tega protokola;
- (d) spremljati ustanovitev in razvoj omrežja zavarovanih območij, opredeljenih v členu 12, in sprejeti smernice za pospešitev vzpostavitve in razvoja tega sistema in povečanje sodelovanja med pogodbenicami;
- (e) obravnavati priporočila s sestankov odgovornih oseb za zavarovana območja, kot je predvideno v členu 14(2);
- (f) obravnavati poročila, ki jih pogodbenice pošiljajo Organizaciji skladno s členom 20 Konvencije, in vse druge informacije, ki bi jih pogodbenice utegnile poslati Organizaciji ali zasedanju pogodbenic.

Člen 18

1. Določbe Konvencije, ki se nanašajo na kateri koli protokol, veljajo tudi za ta protokol.

2. Poslovnik in finančni pravilnik, sprejeta skladno s členom 18(2) Konvencije, veljata za ta protokol, razen če se pogodbenice tega protokola ne dogovorijo drugače.

3. Ta protokol je na voljo za podpis 3. in 4. aprila 1982 v Ženevi ter od 5. aprila 1982 do 2. aprila 1983 v Madridu kateri koli pogodbeni stranki Konvencije in kateri koli državi, povabljeni na konferenco pooblaščenecv o Protokolu o posebej zavarovanih območjih Sredozemlja, ki je bila 2. in 3. aprila 1982 v Ženevi. Prav tako je na voljo za podpis od 5. aprila 1982 do 2. aprila 1983

kateremu koli regionalnemu gospodarskemu združenju, v katerem je vsaj ena članica obalna država Sredozemskega morja in ki izvaja pristojnosti na področjih, ki jih pokriva ta protokol.

4. Ta protokol je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri vladi Španije, ki bo prevzela funkcije depozitarja.

5. Od 3. aprila lahko k temu protokolu pristopijo pogodbenice Konvencije ali katera koli država ali združenje, navedeni v odstavku 3.

6. Ta protokol začne veljati trideseti dan po deponiranju vsaj šestih listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi protokola ali listine o pristopu k protokolu.

V potrditev tega so podpisani, ki so za to pravilno pooblašteni, podpisali ta protokol.

V Ženevi tretjega aprila tisoč devetsto dvainosemdesetega v enem izvodu v arabščini, angleščini, francoščini in španščini, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna.
